Vlaams Parlement

vergadering **C167**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 24 februari 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de tegenstrijdige verklaringen over de al dan niet prioritaire aanwending van het noodfonds voor de ondersteuning van sportverenigingen
– 1904 (2020-2021) 3

VRAAG OM UITLEG van Elisabeth Meuleman aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de lawaaihinder die gepaard gaat met de populaire padelsport
– 1783 (2020-2021) 7

VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de nieuwe aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie over bewegen
– 1949 (2020-2021) 10

VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het actieplan Sport en Gezin
– 1951 (2020-2021) 13

VRAAG OM UITLEG van Elisabeth Meuleman aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het project 'Matchmaker Sport en Bedrijven' en het uitrollen van het Sports Business Network
– 1962 (2020-2021) 16

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, en aan Zuhal Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de beschikbaarheid van motorcrossterreinen
– 1966 (2020-2021) 19

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de tegenstrijdige verklaringen over de al dan niet prioritaire aanwending van het noodfonds voor de ondersteuning van sportverenigingen
– 1904 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): De Vlaamse Regering heeft in 2020 beslist om als onderdeel van het noodfonds eenmalig 87,3 miljoen euro uit te trekken voor het lokale verenigingsleven. Dat is hier al vaak ter sprake gekomen. De lokale besturen konden over deze middelen beschikken om ze op maat in te zetten ter ondersteuning van de jeugd-, cultuur- en sportsector.

U hebt als minister, bevoegd voor de sport, bij herhaling, en dit zowel in deze commissie als in de plenaire vergadering, de nadruk gelegd op het feit dat deze middelen prioritair voor de ondersteuning van de lokale sportverenigingen zouden worden aangewend.

Tijdens de commissie Cultuur op 11 februari jongstleden confronteerde collega Stephanie D'Hose de minister-president met uw uitspraak in Het Laatste Nieuws van 28 januari 2020. Daarin stelde u – en ik citeer: "We hebben daarom een meersporenbeleid uitgewerkt om de amateurploegen financieel te ondersteunen. De Vlaamse regering heeft in totaal 87 miljoen euro verdeeld bij de lokale besturen. Dat geld mogen ze besteden aan cultuur, jeugd, maar de prioriteit moet bij sport liggen." Ik ben daar niet van geschrokken, maar mevrouw D'Hose blijkbaar wel. Deze verklaring ligt eigenlijk in de lijn van de vele uitspraken die u in het Vlaams Parlement, in de plenaire vergadering en in de commissie al hebt gedaan.

Uit de verklaringen van minister-president Jan Jambon tijdens de commissie Cultuur op 11 februari blijkt echter dat er in de door de Vlaamse Regering aan de lokale besturen bezorgde richtlijnen met betrekking tot de aanwending van deze middelen geen sprake is van opgelegde prioriteiten.

Het bepalen van wie wat krijgt, behoort – dixit minister-president Jambon – tot de volledige autonomie van de lokale besturen. Gelet op deze verklaringen lijken uw eerdere beweringen dan ook vooral wishful thinking. Ik begrijp de contradictie in deze communicatie niet goed, maar u zult mij dit ongetwijfeld straks uitleggen.

Hoe rijmt u uw eigen beweringen over waar de prioriteiten liggen bij het besteden van deze ondersteuning met de duidelijk andersluidende verklaringen van de minister-president? Werden er ter zake geen afspraken gemaakt binnen de regering? Waarom bent u dan afgeweken van deze afspraken?

Hoe volgt u dit dossier dan verder op? Hebt u uw administratie al opdracht gegeven om na te gaan hoe deze middelen concreet werden besteed en welk deel van het noodfonds werd besteed aan de ondersteuning van de lokale sportverenigingen? Zo ja, met welk resultaat? Zo neen, waarom niet?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb in deze commissie op vragen daaromtrent altijd duidelijk geantwoord dat de middelen van het noodfonds die bestemd zijn voor de lokale overheden, niet geoormerkt zijn. De lokale overheden zijn vrij om zelf te beslissen hoe ze de middelen uit het noodfonds zullen spenderen. De antwoorden

van de minister-president in de commissie Cultuur, waar u naar verwees, zijn volledig in overeenstemming met mijn eerdere antwoorden in deze commissie.

Ik heb wel altijd gezegd dat we de prioriteit aan sport moeten geven. Ik heb onze communicatie ter zake nog eens opgezocht. Op onze gezamenlijke persconferentie van 2 juni 2020 hebben we dat ook heel duidelijk naar voren gebracht. We hebben gezegd dat de middelen bestemd waren voor de lokale besturen en dat ze die konden besteden aan drie doelen: prioritair aan sport, maar ook aan cultuur en jeugd. We hebben daar inderdaad geen oormerking aan gekoppeld. Ik denk dat minister Somers ook bij herhaling heeft gesteld dat we als regering de besteding van de middelen zullen monitoren. Hoe doen we dat? Op basis van de reguliere digitale rapportering over de BBC-jaarrekeningen (beleids- en beheerscyclus) van 2020 en 2021. Voor alle duidelijkheid: de uitgaven kunnen in die twee jaar gebeuren. Het gaat niet alleen over 2020.

Het uitgangspunt in dezen is de lokale autonomie en het vertrouwen in de lokale besturen. Maar de belangrijkste inspectie, de belangrijkste controle, zijn uiteraard wij niet als Vlaamse Regering, omdat wij dat post factum kunnen doen. De belangrijkste inspectie- en controle-instantie in dezen is natuurlijk de gemeenteraad, en de sportraad. Vandaar dat we ook de oproep doen om vanuit de gemeenteraad, en zeker en vast vanuit de sportraad, concrete vragen te stellen naar de besteding, en ook naar de verhoudingen. Dat lijkt me evident, dat die vraag gesteld wordt. En waarom prioriteit voor sport? Eenvoudig omdat – en dat blijkt ook uit de cijfers van Statistiek Vlaanderen – de sportclubs het grootste deel van de verenigingen in Vlaanderen uitmaken.

Daarnaast is het ook zo dat voor het bepalen van het totaalbedrag dat aan de lokale overheden werd toegekend, we ons hebben gebaseerd op de geraamde impact in de jeugd-, cultuur- en sportsector. En de impact bij de sportverenigingen lag zeer hoog. Tot daar mijn antwoord.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, het blijft een verwarrende communicatie. We hebben gezien hoe verward iedereen was naar aanleiding van de vraag om uitleg van collega D'Hose in de vorige commissievergadering hieromtrent. U hebt inderdaad gesteld dat die middelen niet geoormerkt zijn, daar ben ik mij bewust van. Maar de communicatie is altijd geweest – en u herhaalt het hier eigenlijk – dat we die middelen prioritair aan sport moeten geven.

Maar dat is natuurlijk het verwarrende. Je hebt lokale besturen met lokale autonomie, en in alle debatten die we daaromtrent hebben gevoerd, is er uiteraard gezegd dat we zeker niet de schoonmoeder van die gemeentes moeten gaan spelen. Dat was heel duidelijk. Maar er werd telkens gezegd dat die middelen prioritair naar sport moesten gaan. Ik blijf het verwarrend vinden voor de lokale besturen. De boodschap is dat de middelen niet geoormerkt zijn, maar dat ze prioritair naar sport moeten gaan. Dat klopt niet. Dat verhaal wringt, tenzij wanneer u zegt: alle steden en gemeentes zijn volledig vrij in de besteding van de middelen, maar wij suggereren om die middelen met prioriteit aan sport te spenderen. Als dat de boodschap is, dan moet men die toch duidelijker brengen, want men ziet dat het niet voor iedereen duidelijk is waar men heen moet met de verdeling van die middelen.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, het grootste probleem is ook voor mijn fractie – en daar volg ik collega Deckmyn – dat de Vlaamse Regering geen duidelijke richtlijnen heeft meegegeven aan de lokale besturen op welke manier ze die middelen uit het noodfonds eigenlijk moeten verdelen over sport, cultuur en jeugd.

Er is eigenlijk een soort 'Hunger Games' georganiseerd, waarbij de lokale cultuur, sport en jeugd elkaar bevechten voor het beetje geld dat daar ligt.

U herhaalt hier dat er prioriteit is voor sport, maar dat is inderdaad helemaal niet doorgedrongen tot de gemeentebesturen. Dat is geen duidelijke richtlijn. Zelfs uw collega-ministers hebben dat helemaal niet zo begrepen, als we hen daarop aanspreken. Elk lokaal bestuur doet een beetje zijn zin, en ook de urgentie lijkt niet overal even groot. We zagen bijvoorbeeld eind vorig jaar dat sommige gemeenten die middelen nog altijd niet hadden toegekend, terwijl de sportclubs het zeer, zeer moeilijk hebben. Tijdens de begrotingstoelichting zei u daarover dat het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) in de gemeenten zelf de sportfunctionarissen is gaan vragen om over de finale verdeling te rapporteren. U zei dat in 2021 de sociaal-economische impact op de sportwereld met een meer wetenschappelijk gestoelde studie in kaart gebracht zou worden.

Ik heb een paar vraagjes. Wat zijn eigenlijk de belangrijkste conclusies uit die bevraging van het ISB bij die sportfunctionarissen op lokaal niveau? Ten tweede: hoeveel procent van onze Vlaamse sportclubs heeft intussen uit die pot van 87 miljoen geld ontvangen? In oktober was dat nog maar 30 procent. En ten derde: is er eigenlijk wetenschappelijk onderzoek naar de sociaal-economische impact op de sportwereld? Is dat al gestart? En kunt u kort toelichten – als het al gestart is – wanneer dat onderzoek afgerond zal zijn, en of we daar toelichting over kunnen krijgen in de commissie?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Ik heb geen bijkomende vraag, voorzitter, maar toch wil ik een beschouwing meegeven. Ik stel vast dat we een Vlaamse overheid hebben die in dit dossier geen keizer-koster is. Ze heeft gezegd dat gemeenten hiermee de jeugd-, sport- en cultuurverenigingen lokaal kunnen ondersteunen. Ik vind het vreemd dat als de minister van Sport voor zijn beleidsdomein opkomt, hij daar in deze commissie blijkbaar op wordt afgerekend.

Ten tweede zijn die middelen nog niet overal verdeeld. Ik geef een heel concreet voorbeeld: in mijn gemeente hebben we met alle politieke fracties een werkgroep opgestart. We hebben alle verenigingen bevraagd. Er is een consensus gegroeid tussen de verenigingen en politieke actoren. Op die manier werd dat geld verdeeld. Wij hebben die vrijheid gekregen en wij hebben die vrijheid genomen. De realiteit heeft bij mij ook uitgewezen dat het leeuwenaandeel naar de sportclubs ging. Sportclubs zijn dan ook heel sterk verankerd in de gemeente. Als ik het bilan volgens aantal opmaak, dan zijn er in mijn geval exponentieel meer sportclubs. Het leeuwenaandeel van het geld is daarnaartoe gegaan. Ik vind dit 'much ado about nothing'. De gemeenten hebben autonomie gekregen en ze kunnen die opnemen. We zijn Vlaanderen alleen maar dankbaar dat we die kansen hebben gekregen, en de verenigingen zijn dat ook.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Ik wilde me aansluiten bij de beschouwingen van de heer Van Dijck, voorzitter. We hebben het er hier in deze commissie al veel over gehad: iedereen gelooft absoluut in de autonomie en de kracht van de lokale besturen. Als we ze geld geven, geven we er echter het liefst een instructienota bij om te zeggen wat ze ermee moeten doen. Het staat wat haaks op elkaar. Ik denk dat we een heel duidelijke keuze hebben gemaakt, namelijk een financiële incentive voor lokale cultuur- en sportverenigingen. De lokale besturen mogen volgens de inschatting van de lokale situatie beslissen hoe ze het geld verdelen. Ik heb het in mijn eigen gemeente ook gezien. Ik zit daar in de oppositie, dus ik heb er geen belang bij om te zeggen dat het daar goed gegaan is, maar het is daar goed gegaan. Het geld is voor een groot deel naar sportclubs gegaan. Ik begrijp niet

waarom iedereen hier altijd zegt dat men in de autonomie van de lokale besturen gelooft, maar … U weet dat alles voor de 'maar' niet waar is. Ik stel dan vast dat wij de enigen zijn die echt geloven in die lokale autonomie en in de kracht van dat lokale bestuur.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Ik wilde nog even kort reageren. Ik sluit mij ook aan bij de tussenkomst van de heer Van Dijck. We waren toch allemaal blij dat er bevoegdheden en verantwoordelijkheden bij het lokaal bestuur liggen. Het lokaal bestuur kan het best inschatten hoe die middelen verdeeld moeten worden. Ik spreek ook uit ervaring als burgemeester. Net als collega Van Dijck hebben wij over alle partijgrenzen heen een werkgroep opgericht om die middelen op een zo goed mogelijke manier te verdelen. Het aandeel voor de sportclubs is bij ons ook groter dan voor andere verenigingen, maar laat ons alsjeblieft dat vertrouwen in de lokale besturen behouden. Ik ben er ook van overtuigd dat als de minister met een hele handleiding zou komen over aan welke voorwaarden alles moet voldoen, men dat ook niet goed zou vinden. Nu hebben we die vrijheid gekregen. Laat ons alsjeblieft die verantwoordelijkheid en gedragenheid van de lokale besturen behouden. Er is ook nog altijd de rol van de gemeenteraad, waar ook de minister naar verwijst. In die gemeenteraad kan de oppositie de rol opnemen om te controleren waar de middelen naartoe gegaan zijn. Laat ons die mogelijkheden gebruiken. In dit dossier blijft vooral de rol van de lokale besturen zeer belangrijk.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat ons uitgangspunt heel duidelijk is.

Mevrouw Lambrecht spreekt over een beetje geld. Ik denk dat het over 87 miljoen euro gaat. Dat vind ik niet zomaar een beetje geld. We hebben vanuit de Vlaamse Regering een duidelijke keuze gemaakt en het ook zo gecommuniceerd dat we dat niet zullen libelleren. Wel vragen we prioriteit voor sport. Elke lokale situatie verschilt echter. We hebben dat ook duidelijk gecommuniceerd via een gezamenlijke persconferentie op 2 juni 2020, waarbij de minister-president, de viceministerpresidenten en ook ikzelf aanwezig waren. Inderdaad, je moet dat vertrouwen wel geven aan die lokale besturen en hun de mogelijkheid geven om op lokale noden in te spelen.

Dan is er de controle op de besteding. De opvolging van de BBC ligt bij het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB). Specifiek voor de sportsector heeft het ISB wel een bevraging gedaan bij de gemeenten rond de besteding van dat noodfonds, maar daarover hebben we het in deze commissie al gehad.

Daarnaast plant Sport Vlaanderen ook een corona-impactonderzoek. Er zal een analyse van verschillende actoren gebeuren, waaronder natuurlijk de sportclubs. Er zal daarbij ook bij diverse sportorganisaties gepolst worden naar de impact op financieel, economisch en sociaal-maatschappelijk vlak. Die procedure is bezig.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Collega's, ik geloof in de autonomie van de lokale besturen en ik vind dat zij moeten kunnen beslissen. Meestal zit dat ook goed. Ik wil toch nog even verwijzen naar het citaat van de minister dat ik net heb voorgelezen. Hij zegt letterlijk in de krant dat ze dat geld aan cultuur en jeugd mogen besteden, maar dat de prioriteit bij sport moet liggen. Dat is een duidelijke richtlijn. De minister komt op voor zijn domein. Ik reken hem daar niet op af, collega Van Dijck, maar ik blijf het een diffuse communicatie vinden. Als de middelen niet geoormerkt zijn, dan kan men vanuit Vlaanderen niet zeggen dat de prioriteit bij sport moet liggen, hoe nauw die sportclubs mij ook aan het hart liggen,

collega's. De conclusie die we na deze vraag moeten trekken, is dat het een onduidelijke communicatie blijft.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elisabeth Meuleman aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de lawaaihinder die gepaard gaat met de populaire padelsport
– 1783 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

Elisabeth Meuleman (Groen): Op 11 januari 2021 kopte Het Nieuwsblad 'De snelst groeiende sport ter wereld begint ook bij ons uit zijn voegen te barsten'. Padel is de snelst groeiende sport ter wereld en ook in Vlaanderen schieten padelcourts als paddenstoelen uit de grond. Tennis Vlaanderen spreekt over minimum 27.000 padelspelers in Vlaanderen. Dat is een evolutie die positief is voor de algemene gezondheid, maar ook voor het ledenaantal en de financiële situatie van Tennis Vlaanderen, want vaak is padel een aanvulling op het aanbod van tennisclubs.

Elke medaille heeft echter een keerzijde. Het is eveneens een opkomend fenomeen dat padel heel wat licht-, maar vooral geluidshinder met zich meebrengt. Dat is zeker zo bij de clubs die dicht tegen een woongebied gelegen zijn. De geluidsimpact van padel is van een andere aard dan van tennis. De slag- en geluidsintensiteit is hoger dan bij tennis. Je hebt een glazen constructie waartegen de bal botst, het spel wordt ook gespeeld met vier spelers en er is een hogere slagintensiteit. Er kunnen bovendien meer padelvelden geplaatst worden op de oppervlakte van één tennisplein. Padel is, in tegenstelling tot tennis, niet seizoensgebonden en kan gereserveerd worden van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Dat maakt dat dit een continue geluidsbelasting vormt en dus vaak als een rustverstorende activiteit gezien wordt. We zijn dus terug bij de keerzijde van de medaille. Buren die de komst van een padelterrein verhinderen of aanklagen door het geluid, zijn ook voorwerp van krantenkoppen. Tennispleinen zijn immers vaak dicht bij woongebieden gelegen. Het vervangen van een tennisveld door een of meerdere padelvelden is naar functie – als recreatieve activiteit – aanvaardbaar. Deze nieuwe inplanting moet echter ook inpasbaar zijn in het leefmilieu.

Hier knelt het schoentje een beetje. De concrete ruimtelijke planning houdt in een vroege ontwerpfase weinig of geen rekening met omgevingsgeluid. Er lijkt ook geen bovenlokale ondersteuning of regelgevend kader te bestaan dat men als lokaal bestuur kan raadplegen alvorens men beslist een padelcourt aan te leggen. Enkele aspecten die nochtans belangrijk zijn alvorens men tot de aanleg overgaat, zijn het betrekken van de dichtstbijzijnde bewoners, de inschatting van de geluidsimpact op basis van eerder onderzoek, de oriëntatie van de pleinen, de afstand tot de dichtstbijzijnde woningen, de mogelijkheid tot landschappelijke ingrepen zoals begroeiing, en de mogelijkheid tot geluidsdempende maatregelen zoals geluidsschermen en gedeeltelijke overkappingen.

Maar aangezien dat ondersteunend kader niet voorhanden is, worden padelvelden gretig ingeplant op bestaande tennispleinen. Dan krijg je beroepschriften, bezwaren en klachten van buren over geluidshinder die zich opstapelen. Het gevolg is dat lokale overheden en tennis- of padelclubs geval per geval de situatie moeten herbekijken. Verbetersuggesties – achteraf dan – zijn duur, maar nodig. Geluidshinder legt een tol op de gezondheid, dat is al aangetoond. Soms is voorkomen beter dan genezen, voor de sfeer in de buurt. We moeten dus voorkomen dat de

groei van deze toch wel heel plezante sport – ook wat mij betreft – in Vlaanderen in een negatief daglicht komt te staan.

Vandaar mijn vragen, minister. Bent u zich bewust van de gesignaleerde geluidsproblematiek bij padel en de impact die dit heeft op de omgeving – toch als die gelegen is in een woonbuurt? Kunt u ons informeren over de huidige richtlijnen die gelden bij de aanleg van die terreinen? Welke rol ziet u weggelegd voor Tennis Vlaanderen? Bent u bereid tot het stimuleren van onderzoek met betrekking tot geluidsoverlast bij padel en het gebruik van geluidsdempende materialen bij de aanleg ervan? Kunnen goede praktijkvoorbeelden gedeeld worden, en kan Tennis Vlaanderen hier een faciliterende rol in spelen? Vindt u het nuttig om bij elk project vanaf de eerste ontwerpstappen aandacht te vragen voor het geluidsklimaat en niet enkel de milieueffecten te milderen nadat de belangrijkste beslissingen al genomen zijn?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat betreft de problematiek rond het geluidsaspect bij padel: dat is nog niet eerder aangekaart bij mij op het kabinet. Ik heb mijn oor te luisteren gelegd bij Sport Vlaanderen. Ook daar had men geen meldingen van particulieren.

Het is wel zo dat de padelsport een enorme boost gekregen heeft de laatste jaren, en zeker ook het afgelopen jaar, met de coronapandemie. Dat meer mensen hun weg vonden naar deze sport of naar sport tout court, kan ik alleen maar toejuichen.

Er bestaat geen specifieke regelgeving of specifieke richtlijnen voor de aanleg van sportterreinen, en dus ook niet van padelterreinen. In de VLAREM-wetgeving (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) – want we zitten vanzelfsprekend buiten de sportregelgeving, we zitten op het terrein van ruimtelijke ordening en milieu – zijn dergelijke terreinen niet ingedeeld. Ook in deel 6 van VLAREM II, dat van toepassing is op niet-ingedeelde inrichtingen, zijn geen bepalingen opgenomen die van toepassing zijn op padel. Ik hoop ook dat die er niet gaan komen, dat we geen nieuwe regeltjes gaan uitvaardigen die uiteindelijk sportinfrastructuur gaan bemoeilijken. Ik wil meer sport, en dus ook meer sportinfrastructuur. Ik denk dat nieuwe regeltjes allerhande daarbij in de weg zouden kunnen staan.

Bij eender welk project moet altijd gestreefd worden naar het beperken van hinder van welke aard dan ook. Ook voor padelterreinen is het belangrijk om bij elk project vooraf goed in te schatten welke impact een en ander teweeg zal brengen. Het lijkt me van belang om dat ook steeds te bespreken met het betrokken gemeentebestuur. Dat is trouwens ook de gangbare filosofie bij de aanvraag van een omgevingsvergunning. Bij het ingeven van de aanvraag in het omgevingsloket moet de initiatiefnemer altijd een screening van potentiële milieueffecten uitvoeren. Mogelijke geluidshinder is dan een van die aspecten die voorafgaandelijk aan elk project mee gescreend moeten worden.

Ik kan u wel meedelen dat Tennis Vlaanderen deze faciliterende en ondersteunende taak vandaag al op zich neemt. Er is een 'manager Padel' aangesteld die initiatiefnemers informeert, ondersteunt en begeleidt bij de realisatie van padelvelden, waarbij natuurlijk ook het geluidsaspect wordt meegenomen. Daarnaast heeft Tennis Vlaanderen een online inspiratieplatform met heel wat nuttige tips en tricks, informatie over alles wat komt kijken bij de aanleg van padelterreinen, waaronder dus ook het geluidsaspect. Ze organiseren ook inspiratiedagen voor potentiële initiatiefnemers. Ik denk dus dat we al wat geanticipeerd hebben, samen met de goede diensten van Tennis Vlaanderen.

Naast de rol van Tennis Vlaanderen bij de opstart van nieuwe padelprojecten, is er ook de cel Omgeving van Sport Vlaanderen die initiatiefnemers van padelprojecten

ondersteunt door hen te informeren over alles wat te maken heeft met ruimtelijke planning, leefmilieu en vergunningen. Samen met Tennis Vlaanderen zal Sport Vlaanderen ook een infomoment verzorgen, georganiseerd door het Departement Omgeving voor gemeentelijke mandatarissen en omgevingsambtenaren, net vanuit de wetenschap dat zij ongetwijfeld in toenemende mate met vragen daaromtrent geconfronteerd worden.

Elisabeth Meuleman (Groen): Dank u wel, minister. Ik ben heel blij om te horen dat er door Tennis Vlaanderen blijkbaar toch al een aantal initiatieven zijn, dat die padelmanager er is, dat het inspiratieplatform er is. Ik denk dat dit inderdaad zaken zijn die nodig zijn, en die misschien ook nog wat meer bekendgemaakt moeten worden. Want er zijn toch wel wat voorbeelden te vinden die het nieuws gehaald hebben. U zegt dat er nog niet veel klachten zijn binnengekomen, of dat u daar nog niet echt iets van opgevangen hebt, maar ik heb hier een lijstje van buurtcomités, van lokale persartikels, over verzet dat in bepaalde buurten op gang komt. In Zottegem zijn er problemen. In Tessenderlo hebben buurtbewoners na klachten een advocaat onder de arm genomen. Hetzelfde bij padel Schilde: buurtbewoners houden de padel tegen en nemen een advocaat onder de arm. In Tienen heeft men een overkapping gerealiseerd. Dat was een serieuze investering, van 150.000 euro. Dat is voor clubs natuurlijk helemaal niet evident. Misschien zijn er andere maatregelen mogelijk, zoals bermen, die wat kostenefficiënter zijn. Ik heb hier ook nog padel Sint-Kruis, daar waren ook klachten van de buurtbewoners. We zien hetzelfde in Ternat en Bornem.

Er zijn ook echt wel goede voorbeelden, waarbij gemeentebesturen echt heel vroeg in het proces wel met buurtbewoners zijn gaan praten, waarbij op voorhand oplossingen gezocht zijn. Dat is meestal kostenefficiënter, en het vermijdt problemen op voorhand. Ik pleit ook niet voor nieuwe regeltjes, ik pleit er zeker ook niet voor om padel op een of andere manier aan banden te leggen. Ik pleit er wel voor om op voorhand te proberen problemen te voorkomen om die sport verder te laten groeien, want het is een superpopulaire sport.

Ik zou u dus willen vragen, minister, om toch nog te werken aan de bekendheid van dat platform en zeker om de managers webinars te laten geven voor steden en gemeenten, om die bewustwording nog groter te maken. Ik denk dat bijna elke stad of gemeente daarmee te maken heeft omdat er voor padel overal terreinen komen. Het percentage dat problemen geeft zal inderdaad misschien relatief klein zijn, maar ik denk dat we toch moeten vermijden dat die er zijn.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Ik begrijp uw vraag, mevrouw Meuleman. Het antwoord van de minister is wat mij betreft ook heel duidelijk. Ik denk dat dit ook een element is waar je lokaal in dialoog moet gaan. Ik heb al discussies gehad over een skateterrein, over een petanqueveld, want die ballen botsen tegen elkaar, nog los van het feit dat mensen die samen aan het sporten zijn praten met elkaar. Ik zou hier ook pleiten om geen strikte regelgeving te gaan hanteren. Lokale besturen kunnen er enkel op gewezen worden dat, wanneer het over inplantingen gaat, dit dient te gebeuren op basis van dialoog, en dat men de juiste locatie moet kiezen. Maar geen bijkomende regelgeving alstublieft.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dank u. De sport kent natuurlijk een toenemende populariteit. Om u een idee te geven van de explosie: de eerste club is nog maar acht jaar geleden gestart in Gentbrugge en ondertussen zijn er meer dan 27.000 leden en 123 clubs, dus op 8 jaar tijd van 1 naar 123. Er zijn 400 terreinen. Ja, en soms zorgt dat wel voor lokale discussies en klachten. Niet elke klacht is terecht. Men moet ook vaststellen dat de verdraagzaamheid wat dat betreft ook niet

toegenomen is in de loop der jaren. Daar speelt inderdaad het lokale overleg, de lokale autonomie, maar ook vooral de lokale verantwoordelijkheid in het kader van de omgevingsvergunning. We begeleiden al goed de clubs zelf, waarbij we ook hen trachten diets te maken dat men wel een lokaal draagvlak moet hebben en dus moet letten op geluidsoverlast. Nu proberen we ook de gemeentelijke mandatarissen, de omgevingsambtenaren, meer te informeren, zodat ze daar meer oog voor hebben en weten wat er op hen afkomt wanneer ze toestemming gaan geven om padelterreinen aan te leggen, zodat ze daarop anticiperen en lokaal een beetje draagvlak zoeken vooraleer ze verdere stappen ter zake zetten.

Elisabeth Meuleman (Groen): Dank u wel, minister. Net omdat die sport inderdaad zo nieuw is, zo snel uit haar voegen aan het barsten is – en dat is positief bedoeld – en er voor die uitbreidingen geen nieuwe omgevingsvergunning nodig is, kan het zijn dat er onvoldoende doordacht tewerk wordt gegaan, ook al is er wel veel informatie. Het is inderdaad een zaak van die lokale besturen om overleg te houden en om op voorhand maatregelen voor te stellen, maar u weet ook dat niet iedereen de kennis, capaciteit of mankracht heeft om dat allemaal uit te zoeken. Ik denk dat verder inzetten op het delen van informatie van die lokale besturen en van de clubs zeker een goede zaak zal zijn, in het belang van de padelsport. U hebt gezegd dat u dat zult doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de nieuwe aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie over bewegen
– 1949 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Eind november 2020 kwam de Wereldgezondheidsorganisatie, de WHO, met nieuwe aanbevelingen. Deze aanbevelingen vertellen ons hoeveel en waarom we het best bewegen om gezond te zijn. Het Vlaams Instituut Gezond Leven heeft de nieuwe aanbevelingen omgezet naar de Vlaamse context en op 12 februari 2021 zijn deze aanbevelingen dan ook bekendgemaakt via de media. De nieuwe aanbevelingen worden uiteraard ook ondersteund door Sport Vlaanderen.

Ik leg de focus op de aanbevelingen rond beweging. Een van de opvallendste wijzigingen is dat je niet meer hoeft te bewegen in blokken van minstens tien minuten matig intensieve beweging. Elke minuut, elke stap telt voor je gezondheid. De WHO volgt hiermee de Vlaamse bewegingsdriehoek die 'Elke stap telt' promoot, en erkent dus dat elke beweging, hoe klein ook, een positief gezondheidseffect kan hebben.

Ook voor kinderen blijft het belangrijk dat ze een sport doen die ze graag doen. Het SportKompas is daarvoor een ideaal instrument om verder uit te werken en op in te zetten.

Op welke manier zullen deze nieuwe aanbevelingen bekendgemaakt worden in de sportsector?

Op welke manier zal de sportsector deze aanbevelingen mee kunnen implementeren in hun beleidsvisie om aan de aanbevelingen tegemoet te kunnen komen?

Voorziet u ook acties om de hele bevolking aan te zetten om meer te bewegen en deel te nemen aan sportactiviteiten?

U gaf aan tijdens de beleids- en begrotingstoelichting (BBT) 2021 dat u het SportKompas verder wil uitrollen en democratiseren. Wat is de stand van zaken van het plan voor de volledige uitrol van het SportKompas?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Eind november 2020 kwam de Wereldgezondheidsorganisatie inderdaad naar buiten met nieuwe aanbevelingen rond bewegen. Het Vlaams Instituut Gezond Leven zette de nieuwe aanbevelingen om naar de Vlaamse context en heeft daar ook over gecommuniceerd, op woensdag 10 februari. Sport Vlaanderen heeft heel die communicatie ondersteund en verspreidde het bericht via de socialemediakanalen die haar ter beschikking staan.

De nieuwe aanbevelingen houden rekening met alle lagen van de bevolking. Iedereen heeft nood aan beweging, maar afhankelijk van je leeftijd of je situatie liggen die noden wel anders.

Ik kan vanuit het Vlaamse sportbeleid dergelijke aanbevelingen alleen maar onderschrijven. Wij willen immers samen met de sportaanbieders en de partners van het Vlaamse sportbeleid zoveel mogelijk Vlamingen laten sporten en bewegen. Dat is de 'core' van ons beleid. In die optiek draagt de sportsector ook automatisch bij tot de bewegingsaanbevelingen van de WHO.

Ik kan betrekkelijk veel – maar ik zal me tot een aantal beperken – goede voorbeelden geven van acties die wij doen en die perfect inspelen op de nieuwe beweegaanbevelingen.

Zo is er het tienduizendstappenplan van Sport Vlaanderen, samen met het Vlaams Instituut Gezond Leven, dat met de slogan 'Elke stap telt' naadloos aansluit bij de aanbeveling 'elke minuut beweging telt'.

Vier jaar lang inspireren en ondersteunen we lokale besturen rond één beweegvriendelijke focus per jaar, om tot een beweegvriendelijke buurt te komen. De vier focussen zijn: stappensignalisaties in het straatbeeld in 2021, beweegroutes in de gemeente in 2022, inzetten op het STOEP-principe (stappen, trappen, openbaar vervoer, elektrisch vervoer en privé) en gezonde mobiliteit in 2023, en lokale beweegacties opzetten in samenwerking met het verenigingsleven in 2024.

Voor kinderen van 3 tot 8 jaar is er het gekende project Multimove en via de actie Sport na School trachten we jongeren onmiddellijk na de schooluren aan te zetten tot voldoende sport en beweging. Maar ook tijdens de schooluren maak ik gebruik van mijn gecombineerde bevoegdheden Sport en Onderwijs om de ontwikkeling van een bewegingsrijke schoolcultuur te bespoedigen.

De nieuwe aanbeveling benadrukt nu ook het belang van beweegkansen buiten en in de natuur. Met de aanleg van Multimovepaden biedt Sport Vlaanderen daar samen met het Agentschap Natuur en Bos (ANB) alle kansen toe, en in de maand mei zetten we de laatste jaren expliciet in op buiten sporten.

Voor senioren – om het over een andere leeftijdscategorie te hebben – liet Sport Vlaanderen een specifieke toolkit rond spierkracht ontwikkelen. Sportfederaties, sportdiensten, sportclubs, ouderenorganisaties, lokale dienstencentra en Bewegen-Op-Verwijzingcoaches kunnen deze toolkit eenvoudig aanvragen via de website van Sport Vlaanderen.

Via het beleidsnetwerk Inclusie In en Door Sport onderzoeken we ook hoe we de participatiedrempels voor kansengroepen kunnen verlagen en hoe we hun motivatie tot participatie kunnen verhogen.

Via de promotionele campagnes #sportersbelevenmeer en #blijfsporten willen we een ruimere groep bereiken. De #blijfsporten-campagne werd specifiek ontwikkeld naar aanleiding van de COVID-19-pandemie, net om het belang van voldoende sport en bewegen extra in de kijker te zetten en om ook wat perspectief te creëren. Deze campagne heeft ook een vaste plaats op de Sporzawebsite, waardoor we een ruim publiek bereiken.

Nieuw in de aanbevelingen, maar daarom niet nieuw binnen het Vlaamse sportbeleid, is de aandacht voor voldoende beweging bij mensen met een ziekte of beperking. Ik had al verwezen naar de lessenreeks spierkracht voor senioren, maar we ondersteunen ook projecten voor mensen met een gezondheidsbeperking, zoals diabetes via het project Dia1Top. 'Sporten met een gezondheidsbeperking' is ook een vast thema voor onze partnerorganisatie Gezond Sporten Vlaanderen. In 2020 was 'Diabetes en sport' het centrale thema. Dit jaar zetten we in op 'Kanker en sport', onder meer via een multidisciplinair congres. Sport Vlaanderen organiseert dit jaar ook een kennisdag over de impact van sport en bewegen op het algemeen welzijn, wat dezer dagen ook niet onbelangrijk is.

Als het gaat over innovatieve technologieën, verwijs ik graag naar Virtual Reality (VR) en Augmented Reality (AR). Via deze technologieën kunnen we beweging stimuleren en een nieuw publiek aantrekken. We lanceerden daar ondertussen al twee oproepen rond.

We ondernemen vanuit het Vlaamse sportbeleid heel wat initiatieven om meer mensen tot sport en beweging aan te zetten.

U polste ook naar de stand van zaken van de uitrol van SportKompas. Sinds 1 januari 2021 is de verdere uitrol van SportKompas in handen van Sport Vlaanderen. Via een samenwerking met SportaMundi en Sportwerk Vlaanderen trachten we de instap voor gemeenten en scholen zo laagdrempelig mogelijk te maken, al is het daarvoor niet de meest geschikte periode, zoals u wel weet. We zijn nu alles aan het finetunen en het is mijn ambitie om dat project heel sterk te gaan aanblazen. Het lijkt me een uitstekend instrument, waarbij Mozes niet naar de berg gaat, maar de berg naar Mozes komt.

We zorgen er ook voor dat die overname van SportKompas door Sport Vlaanderen een aantal voordelen met zich meebrengt voor de aanvrager, de scholen of de gemeenten. We voorzien in professionele testteams die tests komen afnemen op een locatie aangeduid door de aanvrager. Het testteam brengt al het testmateriaal mee. We gaan ervoor zorgen dat men kan reserveren voor een halve of een hele dag. Er is nog wel een kostprijs aan verbonden, maar daartegenover staat wel dat de school of de gemeente volledig ontzorgd wordt. Voordien lag er altijd nog een verantwoordelijkheid bij de aanvrager of de organisator. Tot eind 2020 hanteerde SportaMundi drie tarieven, wij houden het laagste tarief over. Er is nog wat finetuning nodig, maar we staan wel klaar en ik hoop dat we dat nog voluit zullen kunnen uitrollen de komende maanden.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Dank u wel, minister, voor uw zeer uitgebreide antwoord. Sporten is belangrijk voor alle doelgroepen. Dat daar ook op wordt ingezet, is duidelijk uit alle voorbeelden die u uitvoerig hebt toegelicht, waarvoor dank. Het project rond kanker en sporten is heel belangrijk. We moeten stappen vooruitzetten om mensen die ziek zijn op de een of andere manier toch te laten bewegen. Ik ben blij om te horen dat dit een project is dat in de volgende periode zal worden uitgerold.

Sporten is belangrijk voor alle doelgroepen, dus ook voor onze kwetsbare doelgroepen. Bepaalde sporten zijn nog altijd heel duur. Je betaalt veel geld aan

materiaal, inschrijvingsgeld enzovoort. Dat is een drempel waar we overheen moeten. Het is natuurlijk ook zo dat de lokale besturen zich jaarlijks kunnen inschrijven voor de Buitenspeeldag en dat ze dat ook heel goed organiseren. Dit jaar zal de Buitenspeeldag plaatsvinden op 21 april. Minister, wilt u aan de lokale besturen toch ook nog eens vragen om dit zeker te blijven organiseren, ook voor onze kwetsbare groepen? We moeten de boodschap geven dat bewegen en spelen gezond is. Die boodschap moet ook zeker onze kwetsbare gezinnen bereiken. Vandaar mijn oproep om die lokale besturen nog eens te motiveren om zeker in te schrijven voor het project Buitenspeeldag en daar lokaal reclame voor te maken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: We nemen die suggestie mee. Die aanmoediging staat zeker op de planning. Ik hoop dat we dat in april goed zullen kunnen organiseren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het actieplan Sport en Gezin – 1951 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): De combinatie werk en gezin maakt het voor vele jonge ouders vaak moeilijk om tijd te vinden voor sport. Daarom verliezen veel Vlamingen later in het leven hun band met de sportwereld. Via een gezinsvriendelijk sportaanbod wilt u de ouders stimuleren om samen met hun gezin te gaan sporten. Dit wordt geconcretiseerd in de operationele doelstelling 2.2 in de beleids- en begrotingstoelichting (BBT) Sport 2021: "We stimuleren goeie praktijken waardoor kinderen en ouders op het zelfde moment kunnen sporten."

Met het actieplan Sport en Gezin wil Sport Vlaanderen meer gezinnen aan het sporten en bewegen krijgen. Uit onderzoek blijkt immers dat het voor veel gezinnen niet eenvoudig is om voldoende vrije tijd te vinden door de vaak drukke combinatie werk en gezin. Daarom wil men hen stimuleren samen te sporten, als ouder te sporten tijdens de training van het kind en/of als kind te sporten tijdens de training van de ouder. Om dit te realiseren ontwikkelt men in overleg met de verschillende belanghebbenden een beleid, producten en acties die gedragen zijn door de sector.

De lokale besturen inspireren onder andere met goede praktijken, een online tool en een spelpakket. Men onderzoekt de piste om via een subsidiereglement en een vraaggestuurde begeleiding een lokaal gezinssportaanbod te ontwikkelen of een aanbod in de clubs op te starten. De sportfederaties zullen geïnformeerd en begeleid worden om vraaggestuurd te werken zodat zij op hun beurt de aangesloten clubs kunnen aanzetten om meer in te zetten op sporten en bewegen in gezinsverband.

De sensibilisering zal via socialemediakanalen gebeuren. Men wil mensen activeren met behulp van gedragsinzichten en nudgingtools, door gezinsvriendelijke mountainbiketochten, een gezinssportaanbod in de centra van Sport Vlaanderen en door de organisatie van een laagdrempelig gezinssportaanbod op Plage Préférée.

Minister, wat is de stand van zaken van het actieplan Sport en Gezin? Welke partners worden betrokken bij de opmaak van dit actieplan?

Komt er een subsidiereglement om een lokaal gezinssportaanbod te ontwikkelen? Zo ja, is er al een concrete toelichting bij de criteria en de timing? Zo neen, waarom niet ?

Wanneer wordt de inspiratiecampagne voor de lokale besturen gelanceerd en welke tools zal men concreet aanreiken zodat de lokale besturen daar reclame voor kunnen maken en daar verder op kunnen inspelen?

Welke acties zullen er samen met de sportfederaties opgezet worden om een meer gezinsvriendelijk sport- en bewegingsaanbod te ontwikkelen in de sportclubs?

Wanneer start de sensibiliseringscampagne voor de gezinnen en met welke concrete acties zal dat gebeuren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Zoals ik in mijn beleidsnota heb aangegeven, is gezinnen aan het sporten en bewegen krijgen absoluut een aandachtspunt. Sporten met het hele gezin op hetzelfde moment is niet alleen handig omdat de drukke week-planning wat ontlast wordt, het is gewoon ook leuk. Zeker in deze tijden is het een goed alternatief als je in je bubbel kunt sporten.

We hebben heel wat projecten in de steigers gezet. Sport Vlaanderen heeft vorig jaar een actieplan rond sporten en bewegen in gezinsverband opgesteld. Welke acties zitten daarin?

De eerste actie was een oplijsting van kindvriendelijke mountainbikeroutes en -tochten. Door corona vinden momenteel helaas geen toertochten plaats, maar zodra deze organisatie weer toegelaten is, wordt die inventarisatie vervolledigd en actief gepromoot bij gezinnen en families.

Een tweede initiatief is de ontwikkeling van een online tool die informatie rond sporten en bewegen in gezinsverband verzamelt en aanbiedt aan de sector. Die tool is inmiddels actief en biedt al twaalf inspiratiefiches aan met goede praktijk-voorbeelden. Dat is meteen ook de eerste realisatie van de inspiratiecampagne voor lokale besturen. Het is de bedoeling om jaarlijks minstens vier van dergelijke fiches te ontwikkelen en te promoten.

Ook op het vlak van evenementen trekken we de kar van gezinnen en families met onder andere het organiseren van de promotieactie Plage Préférée. Door corona lanceerde Sport Vlaanderen in 2020 samen met Radio 2 een alternatieve digitale editie: Zot veel vakantie. De gesprekken met Radio 2 zijn lopende om ook in de zomer van 2021 een nieuwe en hopelijk deels fysieke editie van Plage Préférée aan de kust op te zetten. De focus ligt op de participatie van gezinnen, maar ook van kansarme gezinnen.

Een vierde initiatief zijn de thematochten. In de herfstvakantie konden gezinnen deelnemen aan de Grote Griezeltelling in het kader van Halloween. In de kerst-vakantie was er de Wandelwensentocht en die was gekoppeld aan de feestdagen.

Daarnaast werd sterk ingezet op het verzamelen en promoten van het bestaande gezinssportaanbod via de website, sociale media en de databank Uit In Vlaanderen.

Een andere belangrijke pijler binnen het actieplan is het vraaggestuurd begeleiden van lokale besturen. Lokale besturen kunnen voor alle vragen over sporten en be-wegen in gezinsverband terecht bij Sport Vlaanderen. Vier lokale besturen lieten zich al begeleiden door Sport Vlaanderen bij de opstart van een nieuw aanbod voor gezinnen.

Ik kan u alvast meegeven dat Sport Vlaanderen in 2021 in samenwerking met enkele sportfederaties zoals Gezinssport Vlaanderen en Wandelsport Vlaanderen kant-en-klare promotiematerialen zal ontwikkelen. Die zullen de wandeltochten voor gezinnen actiever maken en voor meer beleving zorgen. Denk heel concreet aan spandoeken die aanzetten tot beweging en pancartes met diverse opdrachten; dat om het allemaal wat attractiever te maken. Lokale besturen, sportclubs en andere sportorganisaties kunnen dit materiaal als pop-up inzetten op diverse wandeltochten.

Uiteraard willen we de gezinnen aansporen om actief deel te nemen en daarom worden alle initiatieven maximaal gepromoot via diverse kanalen. Ook de Blijf Sporten-campagne kon met succes het actief bewegen en sporten in familiale context bevorderen.

In de postcoronaperiode zullen de verschillende acties die gericht zijn naar gezinnen geïntegreerd worden in de overkoepelende campagne #sportersbelevenmeer.

Om van dit actieplan een geslaagd actieplan te maken, is voldoende inspraak van en co-creatie met de sector nodig. Om dat te garanderen, richtte Sport Vlaanderen een klankbordgroep op. De Vlaamse Sportfederatie, Gezinssport Vlaanderen, het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid, het Vlaams Instituut Gezond Leven, Kind en Gezin, Sportwerk Vlaanderen en een lokale sportdienst maken deel uit van deze klankbordgroep. De sportfederaties worden actief betrokken in de klankbordgroep.

Tijdens Plage Préférée vullen verschillende sportfederaties een belangrijk aanbod van de programmatie in. De themawandeltochten die in de vakanties werden en nog worden aangeboden, worden vormgegeven in samenwerking met onder andere Wandelsport Vlaanderen, Gezinssport Vlaanderen, S-Sport//Recreas en Sporta. Je ziet dat er een heel grote betrokkenheid is van heel wat verenigingen en organisaties allerhande.

Recent organiseerde Sport Vlaanderen nog een bevraging bij verschillende sportfederaties die moet toelaten om vraaggestuurde ondersteuning te bieden.

Tot slot wil ik ook nog meegeven dat de klankbordgroep periodiek bij elkaar zal komen om het gedragen actieplan verder vorm te geven en op te volgen.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Bedankt, minister, voor uw antwoord. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we de gezinnen voldoende kunnen laten sporten in gezinsverband. Dat kan alleen maar ten goede komen aan alle gezinsleden.

Minister, u hebt nog niet geantwoord op mijn vraag of er een subsidiereglement zal komen. Of wordt dat nog verder uitgewerkt?

Hebt u nog meer informatie over de timing van het globale actieplan?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Neen, ik heb geen exacte timing voorhanden, maar ik zal u die dan nog via een andere weg bezorgen. Ik heb ze niet onmiddellijk bij de hand. Mijn excuses.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Dank u wel, voorzitter.

Ik denk dat het belangrijk is dat we nog een timing krijgen. Een actieplan samen met actoren opstellen is toch belangrijk en beter dan allerlei losse acties te

organiseren. Ik denk dat het in kaart brengen van het globaal beleid ten goede komt van alle sectoren die daarbij betrokken zijn.

Voorzitter, ik wil ook nog een slotrepliek geven op mijn vorige vraag, omdat ik die niet meer gekregen heb, maar geen probleem. Bij mijn beide vragen over bewegen past het toch wel om erop aan te dringen om nog verder extra in te zetten op de communicatiecampagnes. We beseffen toch, collega's, dat ook in tijden van corona bewegen extra belangrijk blijft. Ik zou zeggen dat we zeker verder goed moeten communiceren dat bewegen belangrijk is, zodat we het belang van bewegen en sporten zoveel mogelijk naar de bevolking en de inwoners, naar de lokale besturen en alle Vlamingen kunnen uitdragen. Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elisabeth Meuleman aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het project 'Matchmaker Sport en Bedrijven' en het uitrollen van het Sports Business Network – 1962 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

Elisabeth Meuleman (Groen): In het antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Vanryckeghem over de bestaande ondersteuning voor G-sport in Vlaanderen stelt u onder andere dat u in de komende legislatuur G-sport zult blijven promoten. U schrijft dat dit een van de thema's is die via het project Matchmaker Sport en Bedrijven zou gepromoot kunnen worden, zodat meer bedrijven in hun CSR-beleid (Corporate Social Responsibility) aan G-sport denken als maatschappelijk relevante investering.

Dit herinnert aan wat u in uw beleids- en begrotingstoelichting (BBT) Sport schreef: "Met het project "matchmaker sport en bedrijven" uitgevoerd onder de werknaam "Sport business network" willen we de sportsector ondersteunen in de zoektocht naar nieuwe sponsormodellen en samenwerkingen met de bedrijfswereld. Dit zou moeten resulteren in meer win-winsituaties tussen beide sectoren."

Het project Matchmaker Sport en Bedrijven loopt momenteel nog. Op de website van Sport Vlaanderen lezen we het volgende: "In het kader van de projectoproep 'Matchmaker Sport en Bedrijven' werd, na een uitvoerige jurybeoordeling, het dossier van Axitect BVBA geselecteerd om deze opdracht uit te voeren. Axitect zal instaan voor het versterken van de link tussen sport en bedrijven en het in kaart brengen en creëren van win-win's voor beide sectoren. Dit door actief op zoek te gaan naar complementaire sterktes en noden van beide sectoren en deze actief op elkaar af te stemmen.

Axitect ontvangt voor een maximale periode van 3 jaar ondersteuning om dit te realiseren. Het project wordt uitgerold onder de titel 'Sports Business Network', afgekort 'SBN'. Deze oproep heeft als doel om een duurzaam resultaat te creëren en een organisatie te ondersteunen om een nieuw marktsegment uit te bouwen waar er op dit moment een marktfalen wordt vastgesteld. Daarnaast is een tweede en gelijkwaardige doelstelling om een duidelijke meerwaarde te creëren voor de sportsector. Lees meer op de website van het Sports Business Network."

Hoelang loopt Matchmaker/Sports Business Network (SBN) al en hoelang zal het nog lopen?

Welke middelen kreeg Axitect van de Vlaamse overheid om SBN uit te rollen en de link tussen bedrijven en sport te versterken?

Wie zijn en waren bij aanvang de betrokken spelers bij Matchmaker Sport en Bedrijven en SBN? Klopt het dat de Vlaamse Sportfederatie de beoordelingscommissie heeft verlaten? Zo ja, wat waren de reden hiervoor?

Kunt u een stand van zaken geven van de resultaten van dit netwerk tussen bedrijven en de sportwereld? Hoeveel federaties en sportclubs werden bereikt en met hoeveel van deze partners werd een duurzame samenwerking opgezet? Hoeveel bedrijven werden bereikt en hoeveel hiervan zijn duurzaam in het project gestapt?

Hoe staat het met het versterken van de link tussen de twee velden? Graag een overzicht van de win-wins die voor beide sectoren in kaart gebracht zouden worden. Dit zowel voor de vastgestelde als de gecreëerde win-wins tussen de bedrijven en de sportwereld.

Waar is het hierboven geciteerd marktfalen vastgesteld en kunnen dus nieuwe marktsegmenten uitgebouwd worden?

Hoe ziet het verder verloop van de uitrol van SBN eruit? Is er nood aan bijsturing? Wat was de impact van covid en hoe werd de werking bijgestuurd?

Hoe zijn in de overeenkomst tussen de minister en Axitect bvba de verschillende doelstellingen opgesteld ten aanzien van de verwezenlijking ervan? Met andere woorden hoe zal geëvalueerd worden? En wanneer?

Hoe heeft G-sport in dit project een plaats gekregen? Zijn er al gesprekken geweest met de G-sportpartners? Wat is de huidige meerwaarde geweest voor G-sport in Vlaanderen?

Dank u wel.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord

Minister Ben Weyts: Dank u wel. Dat project is opgestart op 1 september 2019, initieel voor een looptijd van één jaar, dus tot en met 31 augustus 2020, en een bedrag van 150.000 euro. Er werd voorzien in een eventuele verlenging voor twee jaar, na een positieve beoordeling op het einde van het eerste jaar.

Het eerste werkingsjaar was een ontwikkelingsjaar voor de marktcreatie. De focus lag daar op het creëren van een netwerk en marktpotentieel. Na dat eerste werkingsjaar werd SBN beoordeeld op basis van zijn businessplan en voortgangsverslag.

De beoordelingscommissie beschouwde bij zijn evaluatie de COVID-19 pandemie natuurlijk wel als een hinderlijke factor, maar vond dat het geleverde werk tot dan toe wel potentieel bood. Op basis daarvan is beslist om opnieuw 150.000 euro ter beschikking te stellen voor een bijkomend werkingsjaar, en extra begeleiding en terugkoppeling in te plannen.

Het tweede werkingsjaar van SBN zal natuurlijk geëvalueerd worden op basis van een update van het businessplan en een nieuw voortgangsrapport, dat wordt opgeleverd einde mei van dit jaar. Er is ook een evaluatie, waarbij er een inschatting zal worden gemaakt van de mate waarin een financiële en maatschappelijke meerwaarde wordt gecreëerd voor de sportsector door dit specifieke project, en de mate waarin de organisatie op termijn zelfbedruipend zal kunnen zijn. Want dit is natuurlijk een opstartondersteuning. De beoordelingscommissie zal beslissen om het project na werkingsjaar 2 al dan niet verder te ondersteunen voor een derde projectjaar. En dat is ook het laatste.

De oorspronkelijke beoordelingscommissie was samengesteld uit vertegenwoordigers van Sport Vlaanderen, de Universiteit Gent en de Vlaamse Sportfederatie.

De Vlaamse Sportfederatie heeft na werkingsjaar 1 inderdaad de beoordelingscommissie verlaten. Ze gaven aan dat ze het gevoel hadden dat SBN onvoldoende gehoor had gegeven aan hun bekommernissen. Ze verwezen concreet naar het verslag. Natuurlijk, het is geen verbatim en geen exhaustief nominatim verslag. Daarover ging de discussie. De Vlaamse Sportfederatie heeft in haar standpunt ook wel meegegeven dat ze vanzelfsprekend de individuele sportfederaties vrij laat om te blijven participeren. Het is trouwens ook niet zo dat Matchmaker uitsluitend gericht is op sportfederaties en sportclubs, maar wel op diverse organisaties die actief zijn in de sportsector en op een brede waaier van bedrijven. Ik stel wel vast dat meer sportfederaties gebruikmaken van de diensten van SBN. Bij enkele sportfederaties ligt ook het voorstel voor om hun volledige sponsoring te gaan uitbesteden aan SBN.

SBN heeft ondertussen 36 federaties begeleid via persoonlijke contacten, online meetings, enzovoort, met als doel om die federaties te tonen hoe ze zelf kunnen inzetten op het matchen met bedrijven en de maatschappelijke waarde van sport te gebruiken om hun werking net te gaan versterken.

Met enkele federaties is ook een webinar georganiseerd, waaronder met Motorsport Vlaanderen maar ook bijvoorbeeld Okra Sport en de Vlaamse Ju-Jitsu Federatie. Daarbij werd hun sport specifiek in de verf gezet bij die bedrijven die een link hebben met die sport.

SBN heeft met zijn communicatie en partners, zoals Voka en UNIZO, ook meer dan 500 bedrijven warm gemaakt om meer in te zetten op de link met sport. 63 bedrijven zijn ingestapt of wensen een of meerdere duurzame samenwerkingsprojecten op te starten die zijn aangeboden door de sport. Aan de kant van de sportorganisaties hebben 63 sportorganisaties ook een project uitgewerkt en op het online platform van SBN geplaatst. Nog eens 35 projecten zijn momenteel in opmaak. SBN wil in de toekomst ook meer inzetten op lokale clubs en gaat daarvoor ook het platform nog verder verfijnen.

We blijven het project nauw opvolgen, door die stuurgroep, die trouwens maandelijks samenkomt met SBN om de vorderingen en nieuwe projecten te bespreken.

Wat betreft de vraag over G-sport: ook daar kan ik zeggen dat zij betrokken worden, net zoals de andere federaties, met enkele concrete projecten als resultaat. Zo is er met Parantee-Psylos onder andere het project 'Sportclubs on the move' opgestart, met succes. Hiermee werd zowel de werking van Parantee-Psylos in de kijker gezet en werden sportclubs aangemoedigd om te bewegen. Met dat project werd door middel van fysieke inspanningen geld ingezameld voor zowel de eigen club als voor Parantee-Psylos, volgens een fiftyfiftyverdeling.

Vandaag zijn er verdere gesprekken met G-sport Vlaanderen, maar dus ook met Parantee-Psylos, om nieuwe duurzame projecten ten voordele van hun doelstellingen te kunnen realiseren in samenwerking met bedrijven zoals 'Sportclubs on the move' en 'SportAmbassadors'.

Elisabeth Meuleman (Groen): Dank u wel, minister. Ik blijf het toch een eigenaardige zaak vinden dat de Vlaamse Sportfederatie eigenlijk gezegd heeft dat zij hier uitstapt omdat ze vindt dat de doelstellingen absoluut niet worden behaald, dat ze het project niet positief kan beoordelen, dat de objectieven – qua aantallen projecten – veraf liggen van de vooropgestelde objectieven, dat er vanuit SBN veel te weinig ondersteuning is naar indiening van de projecten toe, naar controle van de kwaliteit, dat er heel weinig bedrijven overtuigd zijn, dat het platform dat uitgewerkt is eigenlijk weinig aantrekkelijk en chaotisch is, en technisch beperkt,

dat er op het vlak van marketing ook weinig leeft, en dat er weinig zichtbaarheid is op dat vlak. Daar waren toch wel grote vragen.

Er lijkt mij dus toch wel een discrepantie te bestaan tussen uw beoordeling en de beoordeling van Sport Vlaanderen. Ik hoop in elk geval dat het toch geen weggegooid geld is, want het is toch een serieuze som geld die aan dit project is uitgegeven. Ik vraag me af, minister, wat u zult doen en op welke manier u ervoor zult zorgen dat men toch wat dichter komt bij die vooropgestelde objectieven, en dat er wat verbeteringen worden aangebracht om de komende twee jaar van het project alsnog een succes te maken. En inderdaad, wat mij betreft, vraag ik ook wat aandacht voor G-sport, en hoop ik ook op wat meer middelen voor G-sport. Ik denk dat de hoop daar wat op gevestigd was na uw antwoord op mijn schriftelijke vraag. Dus mijn vraag is: welke inspanningen zult u nog doen om dit project, en meer specifiek voor de G-sport, de komende twee jaar tot een groter succes te maken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ga natuurlijk voort op het oordeel van de beoordelingscommissie. Daarvoor is die natuurlijk ook opgericht. De doelstelling blijft vanzelfsprekend om niet alleen de vooropgestelde projectmatige doelstellingen te gaan realiseren, maar ook ervoor te zorgen dat men uiteindelijk na drie jaar zelfredzaam is. Dan stopt dus ook de ondersteuning. Als ook voor het derde jaar ondersteuning wordt toegekend, dan zal dat ook de laatste keer zijn. Dat is net heel de opbouw. Het is de bedoeling om een soort hefboomeffect te realiseren.

Ten tweede, wat betreft G-sport heb ik u een overzicht gegeven van de initiatieven die al genomen zijn. Ik heb toch wel de indruk dat men op die ingeslagen wegen absoluut moet doorgaan.

Elisabeth Meuleman (Groen): Ik hoop het, minister, maar ik heb wel de indruk dat het op dit moment nog steeds een beetje een lege doos is als we het aantal gerealiseerde projecten en uitwisselingen bekijken. Ik blijf het een vreemd verhaal vinden dat er in die beoordeling zo weinig rekening gehouden werd met die bedenkingen van de Vlaamse Sportfederatie, toch een belangrijk orgaan. Als zij kritisch is, dan verwacht je toch dat dat enige reflectie krijgt en dat dat wordt meegenomen. Ik blijf het een vreemd gegeven vinden en ik hoop dat er toch nog volop werk van gemaakt wordt om er het laatste jaar een succes van te maken. Dank u wel voor uw antwoorden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, en aan Zuhal Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de beschikbaarheid van motorcrossterreinen
– 1966 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, aan parlementaire vragen over motorcross ligt zelden goed nieuws ten grondslag. Integendeel, ze komen meestal aan bod als er weer eens een crossterrein dreigt te verdwijnen. Dat was de voorbije jaren steeds vaker het geval. In de jaren 90 waren er in Vlaanderen nog meer dan 100 motorcrossterreinen. Nu recent ook die omgevingsvergunning van het HondaPark in Balen-Olmen werd vernietigd na de klacht van één buurtbewoner en

de lokale natuurvereniging, blijven er nog slechts 3 over in Vlaanderen: Genk, Lommel en Lille. In vergelijking met bijvoorbeeld de 65 crossterreinen van onze noorderburen is dat aantal echt bijzonder laag. In Balen is de verontwaardiging dan ook groot. Het terrein werd in de jaren 70 opgericht door de intussen betreurde motorcrosser Eric Geboers en is volgens het gemeentebestuur ook een deel van het DNA van de gemeente. In een duidelijk persbericht van het lokale bestuur pleitte men ervoor dat het motorcrossterrein in Olmen moest blijven, en dat om verschillende redenen: de uitbaters van het terrein bieden de mogelijkheid aan personen met een beperking om aan motorcross te doen, het is een trainingsplaats voor vele amateurcrossers en crossers van wereldniveau en het crossterrein zorgt ervoor dat er minder aan wildcrossen gedaan wordt in de omliggende natuur.

Nu er dus alweer een Vlaams motorcrossterrein dreigt te verdwijnen, zal het moeilijker en moeilijker worden om een geschikte crossplaats te vinden en is er inderdaad een toenemende kans op wildcrossen op plaatsen waar dat niet is toegelaten. De gemeente Balen heeft dan ook de Vlaamse overheid opgeroepen om haar volle medewerking met prioriteit te verlenen, zodat dit dossier zo snel mogelijk weer in orde gebracht kan worden en men in Balen kan blijven genieten van een sport die daar blijkbaar in het DNA zit, maar ook in het DNA van veel andere Vlamingen, en die voor ons land bovendien ook al vele kampioenen heeft voortgebracht en ook nog zal voortbrengen, tenminste als we daar de gelegenheid toe bieden.

Op 8 februari was er dat arrest van de Raad van State, dat mijns inziens de kwestie van het HondaPark wel overstijgt en een zwaard van Damocles dreigt te zijn voor de motorsport in Vlaanderen in het algemeen. Dat arrest is niet meer of niet minder dan een echte vuistslag in het gezicht van de honderdduizenden motorcrossliefhebbers in Vlaanderen, maar ook ver daarbuiten. Wat is het gevolg van dat arrest? De Vlaamse Regering heeft in '99 met het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning II (VLAREM II) bepaald dat de geluidsnormen die in dat VLAREM zijn opgenomen, niet gelden voor omlopen met motorvoertuigen. De Raad van State oordeelt nu dat dat besluit buiten werking moet worden gesteld omdat het strijdig is met het standstillprincipe inzake milieubeleid.

Goed, dit hoort wat meer in de korf van uw collega-minister Demir thuis, daarom had ik deze vraag bij beide ministers ingediend: zowel bij u als bij minister Demir. Hoe ziet u nu de situatie? Welke oplossingen ziet u na dat arrest van de Raad van State? Zal de Vlaamse Regering ingaan op de oproep van de gemeente Balen om dit dossier zo snel mogelijk in orde te brengen? Welke stappen onderneemt u om over heel Vlaanderen voldoende motorcrossterreinen te kunnen voorzien? Lopen er momenteel vergunningsaanvragen voor nieuwe motorcrossterreinen? Hoe worden die aanvragen geëvalueerd?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dat arrest heb ik ook bekeken, samen met collega Demir. Wat is het concrete gevolg? De beroepsprocedure voor die milieuvergunning moet weer worden opgestart, er moeten opnieuw adviezen worden gevraagd aan de betrokken adviesinstanties. En de gewestelijke milieuvergunningscommissie en finaal minister Demir moeten een nieuwe beslissing nemen over de vergunningsaanvraag.

Bij de herneming van de procedure moeten de vernietigingsmotieven van de Raad van State in overweging genomen worden. Die moeten natuurlijk beantwoord worden. De Raad van State is onder meer van oordeel dat het betrokken artikel van VLAREM II, dat stelt dat de geluidsnormen van het VLAREM niet gelden voor omlopen voor motorvoertuigen en motorvaartuigen, het standstillbeginsel zoals vermeld in het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

schendt. De Raad van State is van mening dat die bepaling niet langer toegepast kan worden in deze concrete zaak. Dat moet dus buiten beschouwing gelaten worden. De administratie onderzoekt of en hoe dit nog te remediëren valt binnen deze procedure.

Die VLAREM-bepaling dateert van 1999. Meer dan twintig jaar later wordt die door de Raad van State in vraag gesteld, wat toch nogal onverwacht is. Het creëert ook heel wat rechtsonzekerheid, en het zorgt begrijpelijkerwijze voor heel wat onrust binnen de sector. Voor de motorsportfederatie is HondaPark een belangrijk circuit, denk ik, waar ook internationale wedstrijden gehouden worden. Dat is absoluut niet niets. Het is een sector die we ook genegen zijn, die we maximaal willen ondersteunen bij het zoeken naar oplossingen. Ik werk daarvoor samen met collega Demir.

We kunnen de uitspraken van de Raad van State natuurlijk niet terugdraaien, maar dat wil niet zeggen dat we die zomaar ondergaan. Waar oplossingen mogelijk zijn, zullen we die kansen niet onbenut laten. Naar aanleiding van dit arrest hebben we samen de opdracht gegeven aan de administratie om te zoeken naar een rechtszekere oplossing voor deze problematiek. Dat is dan vooral de administratie van minister Demir, aangezien het echt gaat over ruimtelijke ordening, milieuregelgeving, vergunningen allerhande.

Deze uitspraak is zeker en vast een opdoffer voor de motorcrosssector, waar al wat klappen gevallen zijn. Dat maakt het moeilijk om nog MX-terreinen te hebben in Vlaanderen, laat staan om dat te gaan uitbreiden. In het verleden zijn er grondige oefeningen gebeurd om een zoektocht te organiseren naar extra terreinen en heeft men gekeken naar opportuniteiten bij militaire domeinen, bij havens en bij ontginningsgebieden, zonder al te veel resultaat. Na bijna twintig jaar inspanningen hebben we moeten vaststellen dat er tot op vandaag geen nieuwe trainingslocaties voor motorcross gevonden zijn, en dit om verschillende redenen: geluidsoverlast, strijdigheid met natuurregelgeving, geen lokaal draagvlak, een te beperkte oppervlakte, enzovoort.

Men heeft uiteindelijk vastgesteld dat men in eerste instantie moet bekijken hoe we de bestaande terreinen kunnen behouden. Maar nu komt ook dat weer onder druk te staan door die uitspraak van de Raad van State. We blijven de opportuniteiten bekijken die zich aandienen, maar de eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat die in de praktijk uitermate beperkt zijn.

Is dit zuiver een verhaal van kommer en kwel? Neen, ik zie ook positieve evoluties en opportuniteiten. Denk bijvoorbeeld aan innovatieve evoluties zoals elektrocross, dat wel wat perspectief biedt. Het is belangrijk dat de sector die evoluties ook met beide handen aangrijpt om actief naar oplossingen te zoeken, zodat we de toekomst van de motorcross in Vlaanderen kunnen vrijwaren. Ik zie dat er vanuit diverse hoeken heel wat kritische reacties komen. Maar er ontstaat ook een mentaliteit waarbij motorcrossers, met ook monumenten als Joël Smets, zeggen dat we dit moeten aangrijpen om niet het hoofd te laten zakken, en meer dan ooit de krachten te verenigen, om naar concrete oplossingen te zoeken voor de diverse parken en omlopen die vandaag bestaan.

Mijnheer Janssens, u hebt gevraagd of er aanvragen voor nieuwe terreinen zijn. Op dit moment zijn die aanvragen er niet, maar er lopen wel procedures met betrekking tot een aantal bestaande terreinen. Ik kan nog geen antwoord geven over de impact op die procedures, maar ik kan wel zeggen dat ik, samen met minister Demir, al het mogelijke doe. Het is goed dat we op dat vlak dicht bij elkaar staan. Het is onze ambitie de motorcross in Vlaanderen effectief te ondersteunen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik ben het ermee eens dat het arrest van de Raad van State momenteel behoorlijk wat rechtsonzekerheid creëert en de sector geen goed doet. Als ik het arrest als niet-jurist goed heb begrepen, stelt de Raad van State dat de Vlaamse Regering de uitzondering voor de omloopterreinen voor motorcross in VLAREM II onvoldoende heeft gemotiveerd. Ik wil de zaken niet eenvoudiger voorstellen dan ze zijn, maar in mijn ogen is het mogelijk dat de Vlaamse Regering een nieuw besluit goedkeurt waarin dit wel degelijk wordt gemotiveerd en waarin wordt aangetoond dat er wel degelijk dwingende redenen zijn om van de geluidsnormen af te wijken. Die dwingende redenen zijn dan het overleven van een sport die in Vlaanderen een grote traditie heeft en die heel wat kampioenen op het podium heeft kunnen hijsen. Ik denk dat de Vlaamse Regering een nieuwe en juridisch solide basis voor VLAREM II moet neerschrijven, zodat alle Vlaamse crossterreinen en dus ook het HondaPark behouden kunnen blijven.

Het is al bijna twintig jaar geleden dat de Vlaamse Regering heeft beslist dat in Vlaanderen door middel van allerlei ruimtelijke uitvoeringsplannen in een provinciale spreiding met minimaal twaalf omlopen voor motorcross moest worden voorzien. De voorbije ministers van Sport hebben pogingen gedaan, maar zijn telkens bij goede bedoelingen blijven hangen. Er is in geen enkele provincie een geschikte nieuwe locatie gevonden en ondertussen zijn er steeds minder crossterreinen. Met de nu nog resterende drie terreinen zitten we veraf van het vooropgesteld streefdoel van twaalf terreinen.

Minister, u hebt verwezen naar de conceptnota van de Vlaamse Regering van 2017. Die zoektocht heeft niet veel opgeleverd. Bent u van plan nog bijkomende inspanningen te leveren om die zoektocht voort te zetten en zo deze mooie sporttraditie in Vlaanderen in ere te houden en te kunnen faciliteren?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Minister, ik dank u voor dit zeer uitgebreid en op alle vlakken correct antwoord. Ik wil nog een paar zaken naar voren brengen. Wat het belang van de motorsport betreft, ben ik het eens met de vraagsteller en met u. Dat is een stuk van ons erfgoed. We kunnen daar namen op plakken, maar wat me stoort, is dat in het belang van het leefmilieu datzelfde leefmilieu in de toekomst misschien onder druk wordt gezet. Ik kom uit de Noorderkempen en de regio van Balen. De motorsport is daar zeer gekend en geliefd. Wat zullen die motorcrossers doen als ze straks nergens meer mogen crossen? Zal ik de lokale politie in bossen en op heiden moeten posteren? Is het leefmilieu daar dan beter bij gebaat?

Mijnheer Janssens, ik heb hier in elk geval geleerd dat op haast alle politieke vlakken, zeker als ik naar de lokale besturen kijk, iedereen zegt dat er een oplossing moet komen. Het klopt dat ministers de voorbije jaren pogingen hebben gedaan om locaties te vinden, maar het antwoord is altijd dit: 'We hebben niets tegen motorsport, maar niet hier.' Dat is 'not in my backyard' of 'not anything near anybody near anywhere'. Dat is een probleem.

Ik heb de vrije tribune van mijn dorpsgenoot Joël Smets gelezen. De motorcrosssector zijn geen cowboys meer. Misschien waren er vroeger wel cowboys bij, maar nu willen ze op een kwaliteitsvolle manier hun sport beoefenen en willen ze rekening houden met alles en nog wat. Ik denk dat we de uitgestoken hand van de motorcrosssector moeten aannemen. De regelgeving moet ten dienste staan van de gemeenschap en de omgeving. We moeten nagaan hoe we ervoor kunnen zorgen dat die doelstelling wordt bewaarheid. Met die uitgestoken hand hoop ik dat we deze uitdaging op politiek en maatschappelijk vlak allemaal kunnen aangaan. Vorige zaterdag heeft Marnicq Bervoets me verteld dat veel ermee te maken heeft dat mensen niets meer kunnen verdragen. Er zijn al klachten over klokkengelui 's nachts of

over een kraaiende haan. Dat houdt niet op. Ik denk dat dit een maatschappelijke uitdaging voor ons allemaal is.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Collega's, ik wil me graag aansluiten bij deze vraagstelling rond het motorcrossterrein. Ik betreur ook heel sterk de wijze waarop deze uitspraak gebeurd is en de argumentatie die wordt aangestipt. Ik denk dat iedereen hier al heel duidelijk de gedragenheid onderstreept heeft van dit crossterrein, dat al vijftig jaar ter plaatse ligt en op een heel goede manier wordt uitgebaat, met de nodige vergunningen in de ruimtelijke bestemming, zijnde recreatieterrein. Het is onvoorstelbaar om te moeten vaststellen dat net dit terrein onderuit wordt gehaald.

De collega's hebben er ook al naar verwezen dat het draagvlak een belangrijk element is. Ook dat was in het verleden uit het onderzoeksproces een belangrijk issue om naar nieuwe terreinen te zoeken. Net hier kunnen we vaststellen dat er wel degelijk een ruim gedragen draagvlak is van de omgeving en van mensen in de gemeente. Ik meen ook begrepen te hebben, minister, dat u een schrijven hebt mogen ontvangen vanuit de voltallige gemeenteraad, over de partijgrenzen heen, met de uitdrukkelijke vraag om hier een oplossing voor te zoeken. Trouwens, het aantal klachten in dezen vanuit het verleden, van jaren van uitbating, getuigt ook van die gedragenheid, want die zijn minimaal.

Minister, ik denk dat net door deze uitspraak het omgekeerde effect bereikt wordt. We gaan net een gelegaliseerd terrein, een terrein dat eigenlijk in regel is en waar gecontroleerd kan worden gecrost, wegnemen, met natuurlijk het risico dat het wildcrossen opnieuw zijn opmars gaat vinden, en dat willen we toch net voorkomen.

Ik heb van u begrepen dat u in overleg bent met minister Demir. Het is in eerste instantie ook aan haar om te kijken hoe we dat juridisch robuuste kader kunnen hebben of om het te herstellen, en of het eventueel aangepast moet worden. Ik ga er ook van uit dat we daar het nodige draagvlak voor vinden om het eventueel aan te passen als dat nodig zou blijken. Ik heb minister Demir daar ook een vraag over gesteld en we zullen daar ook verder het debat mee voeren. Maar, minister, ik wil nog wel een bijkomende vraag aan u stellen. Het is heel vaak dat 'not in my backyard'-verhaal – de collega's hebben er al naar verwezen – en we zitten hier natuurlijk met een sport met een geluidsproductie. Er is ook wel een evolutie naar bijvoorbeeld elektrische motoren. Ik weet dat die evolutie niet evident is. Maar bij dezen vraag ik u toch, als minister van Sport, welke acties u onderneemt, samen met de motorcrosssector, om die evolutie naar elektromotoren te versterken en eventueel te versnellen, als dat mogelijk is. Welke acties onderneemt u op dat vlak?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Er was de vraag met betrekking tot nieuwe terreinen. Daar willen we elke opportuniteit ter zake met beide handen aangrijpen. Alleen gebiedt de eerlijkheid en de nuchterheid ons terug te blikken op het traject van de afgelopen twintig jaar, waarbij men herhaaldelijk zoektochten heeft aangekondigd die uiteindelijk zonder resultaat zijn gebleven.

Ik heb ook gezegd dat niet alles kommer en kwel is. We zijn ook bezig om te proberen de verdere ontwikkeling van die E-Cross een duwtje in de rug te geven. Mogelijk – je moet altijd de zon zien schijnen in een plas water – biedt ook deze casus ter zake wel een goede aanleiding.

Wat deze specifieke casus betreft, is het toch belangrijk dat heel de gemeente daar achter staat, dat de neuzen ook in dezelfde richting staan bij collega Demir, met ook de bereidheid van mezelf als minister van Sport, maar ook bij Motorcross Vlaanderen, om een oplossing uit te werken. Zal die simpel zijn, mijnheer Janssens? Absoluut niet. Nog eens, juridisch in een notendop: de Raad van State heeft gezegd dat de afwijking die in VLAREM II is opgenomen in 1999 buiten beschouwing gelaten moet worden, want ze schendt het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de standstillclausule die daarin was opgenomen. Dus moet volgens de Raad van State die uitzondering buiten beschouwing gelaten worden en moeten op de vergunningsaanvraag van de betrokken vzw ook de geluidsnormen van VLAREM II toegepast worden, en die zijn natuurlijk veel restrictiever. Daar zit de moeilijkheid in.

Als minister van Sport hoed ik me ervoor in de winkel van een collega al te grote uitspraken te doen, maar er is wel een grote bereidheid en ambitie om dit op te lossen. We krijgen niet uitgelegd dat we een goed functionerend crossterrein waarover er geen feitelijke klachten van de gemeente zijn, moeten sluiten op grond van een afwijking die in 1999 is opgenomen. Dat zou echt heel miserabel zijn.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ik dank u en alle anderen voor de steun voor dit dossier. Ik ben het ermee eens dat dit dossier de partijbelangen overstijgt en dat we daar samen onze schouders moeten onder zetten. De profsport wordt stilaan doodgeknepen door allerlei lokale of particuliere belangen. Ik denk dat we ons daar met zijn allen tegen moeten verzetten.

Ik zal hier bij minister Demir op terugkomen. De Raad van State vindt dat in het VLAREM-besluit onvoldoende dwingende redenen zijn opgenomen om van de geluidsnormen af te wijken. Ik denk dat het door middel van een aanpassing van het besluit mogelijk is minstens in dit particuliere geval en misschien ook in andere casussen aan de problemen tegemoet te komen.

Ik ben van mening dat er binnen onze ruimtelijke ordening en in evenwicht met ons leefmilieu absoluut ruimte moet zijn voor de rallycross. Ik stel vast dat dit hier redelijk breed wordt gedeeld. De rallycross is een prachtige Vlaamse en vaak familiale traditie, die al heel wat successen heeft opgeleverd.

Ik heb begrepen dat u hier werk van wilt maken en dat u hier de schouders wilt onder zetten. Ik roep u dan ook om er, samen met de andere leden van de Vlaamse Regering, werk van te maken dat recht op sport voor onze crossers te garanderen. U moet eventueel een bijkomende zoektocht naar geschikte terreinen voeren. Laat die inspanningen niet los. Span u in om ervoor te zorgen dat de motorcrossers hun sport nog kunnen beoefenen. Zorg voor faciliteiten, zodat deze mooie hobby en sport, zowel voor amateurs als voor de vele huidige en potentiële wereldtoppers in Vlaanderen, niet verloren gaat. Ik dank u voor uw bijkomende inspanningen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.